

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 865/05
17.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode i Anđelke Stanković, članova veća i savetnika Mile Banduke, zapisničara, u krivičnom predmetu okrivljenog AA, zbog krivičnog dela iz člana 245. stav 3. OKZ, rešavajući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu, K. 164/05 od 05.04.2005. godine, posle sednice veća održane dana 17.06.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu, a presuda Okružnog suda u Novom Sadu K. broj 164/05 od 05.04.2005. godine **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom je oglašen krivim okrivljeni AA, zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje opojne droge iz člana 245. stav 3. OKZ i za to delo mu je izrečena uslovna osuda kojom mu je utvrđena kazna zatvora od tri meseca i istovremeno određeno da se ta kazna neće izvršiti ako u roku od dve godine od pravnosnažnosti presude ne poćini isto ili slično krivićno delo.

Od optuženog je oduzeta droga u smislu člana 245. stav 5. OKZ.

Optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivićnog postupka i paušala i određeno da isti padnu na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv ove presude žalbu je izjavio Okružni javni tužilac u Novom Sadu, zbog odluke o krivićnoj sankciji, s`predlogom da se presuda preinaći i optuženom izrekne novćana kazna.

Republićki javni tužilac Srbije je podneskom Ktž. broj 1006/05 od 08.06.2005. godine, podržao žalbu Okružnog javnog tužioca i predložio da se presuda preinaći tako što će se okrivljenom izreći stroža krivićna sankcija.

Vrhovni sud je razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP i po oceni navoda iznetih u žalbi javnog tužioca, našao:

Pobijana presuda ne sadrži povrede zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dućnosti (ćlan 380. stav 1. taćka 1. i 2. ZKP).

Ispitujući prvostepenu presudu u pobijanom delu, Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.

Utvrđeno je, to se ni žalbom javnog tužioca ne osporava, da u ovom slučaju postoje samo olakšavajuće okolnosti. Te okolnosti nabrojane su u obrazloženju presude (potpuno priznanje, mladost, lične, imovinske prilike, neosuđivan, izraženo kajanje, spremnost da ubuduće ne učini ovakvo ili slično krivično delo). Prihvatajući ocenu prvostepenog suda da se u ovom slučaju radi o olakšavajućim okolnostima, koje upućuju na zaključak da se može očekivati da će se samim upozorenjem uz pretnju kazne dovoljno uticati na okrivljenog da više ne čini krivična dela, Vrhovni sud nalazi da uslovna osuda sa utvrđenom kaznom zatvora i određenim vremenom proveravanja predstavlja odgovarajuću krivičnu sankciju od koje se sa osnovom može očekivati ostvarenje svrhe predviđene u članu 5. i 51. OKZ. Neosnovano se, s` toga, u žalbi javnog tužioca ukazuje da utvrđene olakšavajuće okolnosti nemaju objektivno takav značaj da bi umanjivale konkretnu društvenu opasnost učinjenog krivičnog dela i da ne mogu opravdati izricanje ovako blage krivične sankcije, te da je optuženom umesto uslovne osude trebalo izreći novčanu kaznu.

Sa iznetog, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Mila Banduka, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost opravka

JČ